

PRIMER DIA DE L'ANY

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

Crec que va ser l'any passat que us vaig desitjar bon any amb unes paraules que més o menys deia que era bo tinguéssim sempre el cor com un infant, i l'esperit benèvol de la mainada.

Continuo pensant el mateix, els infants no tenen malícia, juguen i viuen tranquils i feliços els que són afortunats, malgrat tot hi ha nens que en el moment d'entrar al món sembla que ho facin per una porta equivocada. Són desgraciats, pateixen fams, maltractaments, malalties i moltes vegades guerres i mort. Aquest són els innocents del món que sense cap culpa paguen totes les maldats de les persones adultes. Són mereixedors de tota la nostra força per construir un món millor per ells, i de treure'ls de tanta ignomínia.

Ara aquest any em faig unes altres reflexions. Per desgràcia he tingut d'anar a uns quants enterraments de persones a les quals tenia estimació, per ser persones conegudes i amigues.

En tots els acomiadaments els familiars feien una lloa de la seva vida i això m'ha fet reflexionar molt.

En tots descrivien a la persona molt bé, tal com jo sempre l'havia conegut amb les seves virtuts, els defectes que per desgràcia tenim tot, quedaven en un calaix. Però jo sempre he vist que el que deia feia justícia de la seva estada a la terra, del sentiment d'agraïment i de no oblit de la seva persona, car els quedava el record per sempre. I ja ho diuen qui és recordat no mor mai. La seva obra perdura.

Llavors jo em pregunto a mi mateixa. Que diran de tu?

I no em se respondre massa, mai havia pensat tan seriosament en l'hora de l'acomiadament.

No diran era persona creient i devota, perquè no ho sóc pas.

Suposo tampoc diran era una bona mestressa de casa, perquè, valguem Déu i la Mare de Déu!, sóc un verdader desastre.

No diran era una bona esposa, submissa al marit, perquè no ho he sigut mai.

Llavors em pregunto, puix que que has sigut en aquest món?

Responc que una dona, mare de dos fills als quals he estimat més que qualsevol cosa. Una filla que he estimat a la meua família, pares avis, germans no n'he tingut, per al que no he pogut saber que és un germà. Una dona que li agrada la música, els animals, els llibres i les persones. Li agrada viatjar, deixar volar l'imaginació i que amb els anys ha adquirit sentit de l'humor.

Una dona, que li agrada escriure, que ha guanyat algun petit premi en literatura, té diversos escrits publicats, un llibre escrit i mai publicat en un calaix, cents de relats publicats per internet i cents de contes escrits i estripats. En fi res de res. Una persona que li agradaria publicar un llibre abans de morir, per allò suposo de . **TENIR FILLS PLANTAR UN ARBRE I ESCRIURE UN LLIBRE.**

En fi com que suposo no serà gaire extens ni agradable el que diran al meu enterrament, plego, com que no ho escoltaré, doncs tant tranquil·la. Crec que avui m'he posat una mica tènica i no és el meu caràcter ser així.

En fi amics penso començar l'any escrivint molt i llegint com sempre. Escoltant música i continuant ser el desastre que sóc, no en se més que hi farem. Dec haver heretat els gens dolents dels meus familiars. I també ús confesso no tinc massa voluntat en canviar.

Plego, per avui ja ni hi ha prou!

UNS DESITJO A TOTS ELS AMICS DEL FACEBOOK I A TOTS ELS QUE EM LLEGIU, (els meus fills diuen, no són amics) i en això discrepo per complet, TINGUEU UN ANY PLE DE COSES BONES MOLT MILLOR QUE L'ANY HORRIBILIS QUE deixem Enrere.

MOLTA SALUT, PAU I LLIBERTAT I COM SEMPRE, VISCA CATALUNYA LLIURE I SOBIRANA!!! ENDAVANT AMB FORÇA!